

तिस्रो देव्यः इदं वर्धिरासदत्तु आसीदत्तु हान्दसः सीददेशाभावः व्यवहृता-
श्चेति [पा० १.४.८२.] आडा सह क्रियापदव्यवधानम् । कास्ता अत आह इडा
पृथिवीस्थाना सरस्वती मध्यस्थाना भारती द्युस्थाना । मही महती गृणाना स्तु-
वन्तीति विशेषणद्वयं तिसृणाम् ॥ ११ ॥

तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरुक्षु त्वष्टा सुवीर्यम् । रायस्योषं विष्यतु नाभिंमस्मे ॥ २० ॥

त्वष्टा देवः तं प्रसिद्धं रायो धनस्य पोषं पुष्टिमस्मे अस्माकं नाभिं प्रति विष्यतु
विमुञ्चतु नाभौ मुक्तमुत्सङ्गे पततीति भावः षोऽन्तकर्मणि ओतः श्यनीति [पा०
७.३.७१.] ओकारलोपः स्यतिरूपसृष्टौ विमोचने इति यास्कः । कीदृशं रायः पो-
षम् नोऽस्माकं तुरीपम् तुरा वेगेन आप्नोति तुरीपं शीघ्रप्रापकम् । अद्भुतं महा-
त्तम् । पुरुक्षु पुरुषु बहुषु क्षियति निवसति पुरुक्षु सुपां सुलुगिति [पा० ७.१.
३१.] अमो लुक् क्षियतेरौणादिको दुप्रत्ययः । सुवीर्यं साधु वीर्यं सामर्थ्यं येन
तम् । ईदृशं धनं देहीत्यर्थः ॥ २० ॥

वनस्पतेऽवसृजा रराणस्त्मना देवेषु । अग्निर्हव्यं शमिता सूदयाति ॥ २१ ॥

अग्निः शमिता हव्यं सूदयाति सूदयति संस्करोति यतः अतो हे वनस्पते त-
त्संस्कृतं हव्यमवसृज सुशुखतोऽवाचीनां क्षिप । कीदृशस्त्वम् त्मना आत्मना
देवेषु रराणः हविर्दानः रा दानि कानच् । मन्त्रेष्वाद्यादिरात्मन इति [पा० ६.४.
१४१.] आलोपः ॥ २१ ॥

अग्ने स्वाहा कृणुहि जातवेद इन्द्राय हव्यम् ।

विश्वे देवा हविरिदं जुषताम् ॥ २२ ॥

हे अग्ने हे जातवेदः जातप्रज्ञान हव्यमिन्द्राय स्वाहा कृणुहि स्वाहाकारेण
प्रयह । किं च विश्वे देवा इदं हविर्जुषतां सेवताम् ॥ २२ ॥

III. पीवोऽअन्ना रयिवृधः सुमेधाः श्वेतः सिषक्ति नियुतामभिश्चीः ।

ते वायवे समनसो वितस्थुर्विश्वेन्नरः स्वपत्यानि चक्रुः ॥ २३ ॥

अथैतं वायवे नियुवते शुक्लं तूपरमालभते इति कृतस्य (५.) पशोः पीवो-